

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/81/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1512010349                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.11.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Krajčovič          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1512010349.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duřu a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti obvinenému O. A., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1 T 56/2012 na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2015 v Bratislave o dovolaní obvineného O. A. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. októbra 2012, sp. zn. 2 To 114/2012, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. A. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 25. júna 2012, sp. zn. 1 T 56/2012, bol obvinený O. A. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v R. v bytovom dome na O. ulici č. XX v byte na meno A., od konca mesiaca október 2010 až do 11. januára 2012 týral poškodenú manželku Y. A. tým spôsobom, že sa jej opakovane pod vplyvom alkoholu vyhrážal zabitím, že ju podreže, prikladal jej kuchynský nôž ku krku, pravidelne jej vulgárne nadával, plľul jej do tváre, urážal ju tým, že jej hovoril, že spáva so svojimi bratmi, sestrou, bijaval ju, trhal jej vlasy, hádzal do nej predmety, bránil jej v spánku, čím jej spôsoboval neustále psychické utrpenie, pričom toto konanie obvineného vyústilo dňa 11. januára 2012 v čase o 15:45 hod, keď prikázal poškodenej, aby si sadla do fotelky v izbe a začal sa jej pýtať, s kým spala, vulgárne jej nadával, kričal, že spáva so svojimi bratmi, so svojou rodinou, dokonca aj so svojou sestrou, plľul poškodenú do tváre, hodil do nej 1,5 litrovú fľašu sódy do polovice plnú a ovládač na televízor, ťahal ju za vlasy, keď chcela odísť preč z izby, chytil ju za ramená a hodil späť do fotelky, kde ňou lomcoval a sácal o operadlo fotelky a popri tom sa jej vyhrážal zabitím, podrezaním krku, za poškodenou potom prišiel do kuchyne, kde sa išla napiť vody, zo zásuvky vzal kuchynský nôž s hnedou rúčkou, ktorý jej priložil ku krku a povedal, že ju podreže, no nič jej neurobil a nôž odložil späť do zásuvky.

Za to bol obvinený O. A. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 1,

ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti predmetnému rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V podal obvinený O. A. v zákonnej lehote odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 2 To 114/2012 na verejnom zasadnutí 4. októbra 2012 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že

podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému O. A. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený O. A. v zákonnej lehote dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu a tiež vlastným podaním.

Vo svojom dovolaní obvinený uviedol, že podľa jeho názoru došlo k pochybeniu konajúcich súdov, nakoľko ich rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Podľa názoru obvineného nesprávnosť spočíva predovšetkým v tom, že súdy neprihliadali na základnú zásadu trestného konania, na zásadu in dubio pro reo. Obvinený taktiež namietol, že ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom nebolo jednoznačne preukázané, že by sa mal predmetného zločinu dopustiť. Obvinený tiež poukázal na postup orgánov činných v trestnom konaní počas prípravného konania, ktorých postup obvinený považuje za nesprávny, nakoľko prijatie právnej kvalifikácie zločinu kladenému obvinenému za vinu bolo vykonané len na základe svedeckých výpovedí manželky a dcéry obvineného, ktoré obvinený považuje za nepravdivé a tiež, že takto vykonané dokazovanie nezabezpečilo náležité zistenie skutkového a právneho stavu veci. Obvinený prostredníctvom svojho dovolania napáda aj postup súdu počas vykonaného hlavného pojednávania, na ktorom predseda senátu iba prečítal výpovede poškodenej a svedkov z prípravného konania, pričom na základe takéhoto procesného postupu nemohol súd náležite uplatniť základné zásady trestného konania, ako zásadu ústnosti a bezprostrednosti, ako aj zásadu objektívnej pravdy.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutia zrušil a následne podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu a prikázal mu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným O. A. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol. Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie podané obvineným - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vo vzťahu k uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že obvinený svojimi námietkami vo vzťahu k výpovedi poškodenej Y. A., ako i k výpovedi svedkov, nenaplnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Poukazom na hodnotenie vykonaných dôkazov sa obvinený snaží dosiahnuť zmenu správnosti a úplnosti zisteného skutku, avšak dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť.

Vo vzťahu k subsumpcii spáchaného skutku, zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby obvineným, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že konanie obvineného, resp. skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, naplnil znaky predmetného zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a teda, že predmetný skutok bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody uplatnené obvineným podľa ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. predmetné dovolacie dôvody možno použiť, len ak tieto okolnosti boli tomu, kto podáva dovolanie, teda obvinenému, známe už v pôvodnom konaní a namietal ich najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Okolnosti, že na hlavnom pojednávaní boli výpovede poškodenej a svedkov iba prečítané a že súd nemohol náležite uplatniť základné zásady trestného konania, ako zásadu ústnosti a bezprostrednosti, ako aj zásadu objektívnej pravdy, ktoré boli obvinenému známe už v konaní pred prvostupňovým súdom a skutočnosť, že obvinený tieto okolnosti nenamietal ani pred prvostupňovým súdom a ani pred súdom odvolacím, má za následok nenaplnenie zákonnej podmienky pre uplatnenie dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie dôvody obvineného uplatnené podľa ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por. neskúmal.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.